

Motion

1984/85:394

Kerstin Anér och Kerstin Ekman Behandlingen av avlidens aska

En hel del svenska medborgare önskar att deras stoft efter döden inte skall begravas, men att kroppen skall brännas och askan strös på någon lämplig plats. Denna önskan kan efterkommas – men endast på vissa ganska stela villkor, som ibland åstadkommer onödiga svårigheter och bekymmer.

Begravningskungörelsen 5 §, 2 mom. lyder som som följer:

Aska må i stället för att gravsättas nedgrävas eller utströs inom minneslund eller – efter tillstånd av länsstyrelsen – utströs på plats som ej är begravningsplats. Meddelande om tillstånd ankommer på länsstyrelsen. Ansökan om tillstånd skall inges av den som i egenskap av anhörig eller närstående eller eljest ombesörjer begravningen.

Denna bestämmelse innebär alltså, att den avlidne *själv* inte kan bestämma att askan skall strös ut. Allt beror på vad de efterlevande bestämmer. Man kan citera två erfarenheter ur livet, som visar hur denna bestämmelse kan slå snett.

En person önskade att hans aska skulle strös ut, men arvingarna kunde inte komma överens om att begära tillstånd till det. Den avlidnes önskan negligerades alltså. Hade han kunnat begära tillståndet *själv*, medan han levde, hade sådant trassel kunnat undvikas.

En annan person önskar – för han lever nämligen fortfarande – att hans aska en gång skall strös ut under den vackra gamla lönnen på hans tomt. Men han är ensamstående, och har ingen han kan lita på, som efter hans död vill gå in med ansökan till länsstyrelsen och få tillståndet.

För att han skall få det, fordras ändrade bestämmelser. Vi kan inte se annat än att det skulle kunna gå mycket lätt och smärtfritt att ändra dem. Det är bara att skriva att "ansökan om tillstånd kan inges av den person som önskar att askan efter honom skall utströs på viss i ansökan angiven plats, eller av den som i egenskap av anhörig eller eljes ombesörjer begravningen".

Detta är en ringa frihet, men en som betyder en hel del för dem det angår. En snabb ändring bör kunna tillfredsställa detta enkla och för ingen annan krävande behov.

Med anledning av ovanstående hemställer vi

att riksdagen hos regeringen begär att begravningskungörelsen ändras i syfte att tillmötesgå i motionen framförda synpunkter.

Stockholm den 15 januari 1985

KERSTIN ANÉR (fp)

KERSTIN EKMAN (fp)